

[Ministeren for Grønland]

en delegation med, men det var udenrigsministeren, der førte forhandlingerne og i øvrigt gjorde det således, at der kom et overraskende positivt resultat ud af det. Der er altså intet rod dér, og det, som dette lovforslag netop går ud på, er at forsøge at klargøre kompetencen med hensyn til det, der stadig væk er statens opgave, og det, der er de grønlandske myndigheders.

Endelig fandt hr. Dohrmann det belejligt at knytte en bemærkning til Grønlandsministeriets eksistens eller ikke-eksistens. Det er en overordentlig gammel debat, som er ældre end den tid, hr. Dohrmann har været her i salen. Den startede i 1971, da hr. Moses Olsen var medlem af folketinget og her fra talerstolen sagde, at hans fornemste opgave fra 1971 ville være at få nedlagt Grønlandsministeriet, og siden hr. Dohrmanns parti er kommet i folketinget, har dette parti haft samme ønske; så sent som i sidste uge blev der stillet et spørgsmål fra hr. Poulsaard til statsministeren om, hvorvidt det ikke var på tide at nedlægge Grønlandsministeriet.

I princippet er jeg enig både med fremskridtspartiet og med hr. Moses Olsen i, at på et eller andet tidspunkt bør Grønlandsministeriet være så nedtrappet, at det kan ophøre, men indtil nu har skiftende statsministre altså fundet, at det var hensigtsmæssigt, at statens funktioner på dette område var samlet et bestemt sted, og uanset hvor meget vi presser på over for landstinget og over for landsstyret, ønsker man altså tidligst at overtage det næste store område, boligområdet, i 1990 og resten af KGH, der har to store opgaver, trafikopgaven og forsyningstjenesten, tidligst i 1995. Tidligst i år 2000 vil man overtage sundhedsvæsenet, som også er en stor funktion.

Endelig gør hr. Dohrmann den fejl, som også mange danske medier gør, at han kritikløst taler om, at Grønland eller grønlænderne ønsker ministeriet nedlagt. Det, der indtil nu har været fremme i dagspressen, har været, at landsstyreformand Jonathan Motzfeldt har sagt, at på et tidspunkt var Grønlandsministeriet nok overflødig. Derefter har andre deltaget i debatten. Hr. Moses Olsen har ment, at endnu var tiden ikke helt til, at det kunne lade sig gøre, og det største parti i Grønland, atassut, har ment, at tidspunktet ikke var rimeligt nu, så jeg synes, det er synd, når både medier og hr. Dohrmann gør

sig skyldige i den fejltagelse, at én bestemt grønlænders udtalelser bliver til grønlændernes. Det er synd både for emnet og for Grønland.

Og må jeg så endelig sige til hr. Steenholdt, at det var jo meget ambitiøst, at vi nu ligefrem skulle modernisere fiskeriinspektionen med nye skibe, men der arbejdes på det i et udvalg. Den tanke om for- og efterkontrol af skibe, at skibe, der kom ind til en bestemt havn, skulle undersøges dér, også før de sejlede derfra, virker, sagt spontant fra min side, en anelse bureaukratisk og giver tab af nogle fiskedage; ikke desto mindre vil jeg naturligvis give tilsagn om, at vi i udvalget vil se også på den mulighed.

Jeg takker altså for tilslutning både til dette lovforslag og til de tre tidligere, som er grundpillerne i den dansk-grønlandske relation: overførelse af kompetence og præcisering af den kompetence, der stadig er statens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det den 9. februar 1984 nedsatte udvalg til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ophævelse af Danmarks Radios monopol på spredning af fjernsynsprogrammer. Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.).

(Fremsat 6/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling